

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620203819
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6620203819.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: O., zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: COFIDIS so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d'Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Einsteinova 11/3677, 851 01 Bratislava, IČO: 50 595 628, zast.: URBÁNI & Partners s.r.o. so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, o zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 5.373,20 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5.373,20 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.08.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia finančného zadostučinenia vo výške 5.373,20 Eur, pričom uviedol, že dňa 22.04.2014 došlo medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou BANCO BANIF MAIS, S.A. k uzatvoreniu Zmluvy o úvere č. XXXXX. Dňa 23.04.2014 došlo medzi tými istými subjektmi aj k uzatvoreniu Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XXXXX. Na základe Zmluvy o úvere poskytol právny predchodca žalovaného žalobcovi peňažné prostriedky za účelom financovania kúpy osobného automobilu R. vo výške 3.751,- Eur ako doplatok konečnej kúpnej ceny osobného automobilu 6.253,- Eur (časť kúpnej ceny osobného automobilu vo výške 2.502,- Eur, vypočítaná ako 6.253,- Eur mínus 3.751,- Eur, bola uhradená žalobcom v prospech predávajúceho - spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. v hotovosti formou akontácie). Poskytnutý úver mal žalobca právnemu predchodcovi žalovaného splatiť 60 mesačnými splátkami vo výške mesačnej splátky 152,07 Eur. Právny predchodca žalovaného (spoločnosť BANCO BANIF MAIS, S.A.) neskôr vystupoval pod obchodným menom BANCO COFIDIS, S.A., aby sa následne spoločnosť BANCO COFIDIS, S.A. cezhranične zlúčila so žalovaným - spoločnosťou COFIDIS.

1.1. Okresný súd Lučenec v konaní sp. zn. 10Csp/35/2018 právoplatným rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 2.940,08 Eur s prísl. a určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 17621 zo dňa 22.04.2014 uzatvorený medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou BANCO BANIF, S.A. je bezúročný a bez poplatkov.

1.2. Žalobca aj napriek podanej žalobe vykonával úhrady mesačných splátok v prospech žalovaného z obavy, že žalovaný bude aj napriek vtedy prebiehajúcej súdnej konaní od neho vymáhať inými spôsobmi pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere. Ďalším podnetom pre žalobcu pokračovať v uhrádzaní bola skutočnosť, že nevedel predvídať výsledok súdneho konania a tak existovala hrozba jeho neúspechu v konaní a následne uhradil ešte sumu vo výške 2.433,12 Eur za obdobie od 15.01.2018 do 15.04.2019 (počet vykonaných splátok 16 x výška mesačnej splátky 152,07 Eur) - úhrady žalobcu, ktoré neboli zahrnuté do žaloby zo dňa 22.02.2018. Celková výška bezdôvodného obohatenia žalovaného tak predstavuje sumu vo výške 5.373,20 Eur (súdom bola priznaná iba výška bezdôvodného obohatenia 2.940,08 Eur).

1.3. Žalobca, ktorý je v pozícii spotrebiteľa, úspešne uplatnil na súde porušenie práva, ako aj povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi, čím mu vznikol nárok na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý zodpovedá za porušenie práva alebo povinnosti. Žalobca má v súlade s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nárok na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za viacnásobné porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Žalovaný ako dodávateľ je povinný pri výkone svojej činnosti postupovať s odbornou starostlivosťou a v súlade so zákonom. Žalovaný tak v predmetnej veci nepostupoval, práve naopak, žalovaný konal voči žalobcovi spôsobom odporujúcim zákonu.

1.4. Hoci sa pre vznik práva na primerané finančné zadostučinenie nevyžaduje, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobcu bezpochyby došlo. Žalovaný, ako vyplýva z rozhodnutia vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Csp/35/2018, prijal od žalobcu plnenie, na ktoré mu nárok nevznikol. Vznik bezdôvodného obohatenia a jeho následné prijatie žalovaným hodnotí žalobca ako konanie odporujúce dobrým mravom. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. V označenom súdnom konaní bolo popritom aj právoplatne rozhodnuté, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 22.04.2014 uzatvorený medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou BANCO BANIF, S.A. je bezúročný a bez poplatkov. Nekalosť konania žalovaného negatívne ovplyvnila jednak majetkovú sféru žalobcu v podobe vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ale výrazne zasiahla aj do súkromného života žalobcu.

1.5. Následky protiprávneho konania žalovaného sa premietli aj do udalosti, ktorá nepríjemne ovplyvnila život žalobcu. Žalobca používal motorové vozidlo, ktoré bolo financované zo zmluvy o úvere, aj na cestách v Nemecku, nakoľko tam pracuje už niekoľko rokov. Manželka žalobcu, ktorá auto tiež užíva, bola v priebehu mesiaca december 2019 dvakrát vystavená situácii, kedy bola zastavená policajnou hliadkou v Nemecku a bolo jej vytýkané, že predmetné motorové vozidlo nie je prihlásené v Nemecku. Podľa právnych noriem platných na území Nemecka má cudzinec, ktorý sa zdržiava dlhodobo na území Nemecka, zákonnú povinnosť mať prihlásené motorové vozidlo na tamjších úradoch, ak ho užíva na tomto území dlhšie ako 90 dní. Následkom tejto udalosti bolo udelenie sankcie v podobe peňažnej pokuty žalobcovi, ako aj manželke žalobcu. Táto udalosť je o to nepríjemnejšia, nakoľko bola publikovaná aj v nemeckých novinách, čo vo vzťahu k intenzite zásahu protiprávneho konania žalovaného do súkromnej sféry žalobcu predstavuje významnú okolnosť. Žalobca svoj záväzok zo zmluvy o úvere fakticky splnil dňa 16.05.2016, kedy doplatil istinu poskytnutého úveru (úver bol bezúročný a bez poplatkov). Z dôvodu úhrady istiny úveru (na úroky a poplatky nárok nie je) zo strany žalobcu v prospech žalovaného došlo k zániku zmluvného vzťahu medzi stranami sporu splnením. Na základe uvedeného bolo teda povinnosťou žalovaného vydať žalobcovi listiny potrebné k prepisu vozidla hneď po tom, ako si žalobca splnil svoj záväzok zo zmluvy o úvere voči žalovanému. O skutočnosti, že žalobca vyrovnal svoj dlh voči žalovanému v celom rozsahu, svedčí aj fakt, že žalobca aj napriek podanej žalobe pokračoval v uhrádzaní mesačných splátok, až nakoniec dňa 15.04.2019 (posledná úhrada) splatil celkovú čiastku uvedenú v zmluve o úvere. V prípade, ak by sa súd aj nestotožnil so záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a teda žalovaný by mal nárok na odplatu, povinnosť žalovaného vydať potrebné doklady žalobcovi by mu vznikla dňa 15.04.2019. Avšak žalovaný si napriek vyššie uvedenému svoju povinnosť v priebehu roku 2019 nesplnil. Vzniknutá situácia vyplynula z porušenia povinnosti žalovaného zaslať žalobcovi doklady k prepisu vozidla po splatení pohľadávky. Pohľadávka bola splatená v celom rozsahu v mesiaci apríl 2019 v zmysle zmluvy o úvere (bez zohľadnenia bezúročnosti úveru). Žalobca teda ani v decembri 2019 nedisponoval dokladmi potrebnými k prihláseniu motorového vozidla, hoci už mali byť v jeho dispozičnej sfére. Žalobca bol aj s ohľadom na postoj žalovaného vo veci Okresného súdu

Lučenec sp. zn. 10Csp/35/2018, v ktorom spochybnoval dôvodnosť žaloby, dlhodobo nedôvodne spolu s manželkou vystavený psychickému napätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania.

1.6. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie minimálne vo výške 5.373,20 Eur, pričom táto čiastka zodpovedá sume 5.373,20 Eur, o ktorú sa žalovaný chcel protiprávne na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť. Popritom je významnou okolnosťou aj to, že došlo k porušeniu ďalších právnych povinností, pričom jedna z nich sa premietla aj do právoplatného výroku súdu o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Finančné zadosťučinenie v celkovej výške 5.373,20 Eur považuje žalobca jednak za primerané na vyrovnanie ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, súčasne aj za určitú satisfakciu za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a aj za sankciu postihujúcu žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závadne konal.

1.7. K žalobe žalobca pripojil listinné dôkazy, a to výpis z obchodného registra žalobcu a export pohybov na účte A.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 18.09.2020 poprel nárok žalobcu čo do dôvodu aj výšky ako nedôvodný a žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania žalovanému. Žalovaný namietal tvrdenie žalobcu, že aj napriek podanej žalobe musel vykonávať úhrady mesačných splátok v čase od 15.01.2018 do 15.04.2019 v prospech žalovaného z obavy vymáhania pohľadávky inými spôsobmi a z dôvodu neschopnosti predvídať výsledok súdneho konania. Takéto tvrdenie žalobcu považuje žalovaný za účelové, nakoľko žalovaný od žalobcu v čase vedenia súdneho konania žiadnym iným spôsobom peňažné prostriedky nevymáhal. Rovnako argument, že žalobca nevedel predvídať výsledok súdneho konania, nemôže obstáť, nakoľko súd prvej inštancie vo veci rozhodol už dňa 28.09.2018, pričom žalobca mal s úhradou splátok pokračovať až do 15.04.2019.

2.1. Žalovaný namietal tiež tvrdenie žalobcu, že nekalosť konania žalovaného mala zasiahnuť do majetkovej sféry žalobcu, ako aj do jeho súkromného života v súvislosti s užívaním motorového vozidla manželkou žalobcu a samotným žalobcom v Nemecku, kedy títo boli zo strany nemeckých orgánov pokutovaní a táto udalosť mala byť dokonca publikovaná v nemeckých novinách, čo vo vzťahu k intenzite zásahu protiprávneho konania žalovaného do súkromnej sféry žalobcu predstavuje významnú okolnosť. Toto považuje žalobca za účelové a vykonštruované tvrdenie, ktoré nemá vecný ani právny súvis s predmetom tohto sporu. Žalobca navyše toto tvrdenie nepodložil žiadnymi dôkazmi, a aj preto ho žalovaný považuje za bezpredmetné. V prejednávanej veci sú žalobcom uvádzané skutočnosti ohľadom cestovania žalobcu a jeho manželky v G. irelevantné, nakoľko nesúvisia so žalovaným, ani s právnym vzťahom medzi žalobcom a žalovaným založeným úverovou zmluvou, ako ani s porušením povinnosti žalovaného, dôsledkom ktorého bolo určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru vo výroku súdu. Udalosti popisované žalobcom v žiadnom prípade nemožno vzťahovať na žalovaného a týmto odôvodňovať a preukazovať intenzitu zásahu protiprávneho konania žalovaného do súkromnej sféry žalobcu. Deklarované porušenie na strane žalovaného spočíva výlučne v konštatovaní súdu o porušení ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., v dôsledku ktorého súd vyhlásil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca ďalej uviedol, že bolo povinnosťou žalovaného vydať žalobcovi listiny potrebné k prepisu vozidla hneď po tom, ako si žalobca splnil svoj záväzok z úverovej zmluvy. S týmto vyjadrením žalobcu sa žalovaný rovnako nestotožňuje, nakoľko v zmysle uzavretej úverovej zmluvy bol žalobca povinný okrem poskytnutej istiny uhradiť žalobcovi aj zodpovedajúci úrok a poplatky. Až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru sa žalobca zbavil povinnosti uhradiť žalovanému, okrem istiny, dojednané úroky a poplatky. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/35/2018 zo dňa 28.09.2018 nadobudol právoplatnosť až dňa 17.07.2020.

2.2. Žalovaný taktiež namietal tvrdenie žalobcu o dlhodobom a nedôvodnom vystavovaní žalobcu a jeho manželky psychickému napätiu a stavu právnej neistoty až do doby právoplatného skončenia konania z dôvodu postoja žalovaného v konaní vo veci vedenej na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 10Csp/35/2018. Žalovaný postupoval v konaní tak, aby bránil svoje práva a svojou procesnou obranou preukázal súdu svoje tvrdenia, a to že poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bez

poplatkov. V demokratickom a právnom štáte nemožno pričítať na ľarchu žalovaného to, že v konaní pred súdom využil možnosť obrany, ktorú mu zákon priznáva.

2.3. Žalobca za primeranú výšku finančného zadosťučinenia považuje sumu 5.373,20 Eur, ktorá zodpovedá čiastke, o ktorú sa žalovaný chcel protiprávne na úkor žalobcu obohatiť. Žalovaný namietal čiastku, ktorú žalobca od žalovaného požaduje titulom finančného zadosťučinenia, pričom túto podľa názoru žalovaného nemožno považovať v žiadnom prípade za primeranú a adekvátnu. Žalobca v žalobe výšku finančného zadosťučinenia dôvodí výškou bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu, avšak žalovaný zdôraznil, že na strane žalobcu bolo právoplatne judikované bezdôvodné obohatenie len vo výške 2.940,08 Eur.

2.4. Vo vzťahu k výške primeraného finančného zadosťučinenia žalovaný poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/56/2019 zo dňa 11.06.2019 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 20Co/50/2019 zo dňa 21.11.2019 a sp. zn. 21Co/69/2018 zo dňa 29.11.2018. Žalovaný dodal, že z ustálenej judikatúry je zrejmé, že v rozhodovacej praxi súdov sú spotrebiteľom priznávané primerané finančné zadosťučinenia v podstatne nižších výškach, než si nárokuje žalobca od žalovaného. Žalobcom uplatňované finančné zadosťučinenia nezodpovedá kritériám určovania jeho výšky, je neprimerané vysoké a nezodpovedajúce porušenej povinnosti žalovaným

2.5. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. sa právo na primerané finančné zadosťučinenie priznáva spotrebiteľovi voči tomu, kto porušil právo priznané spotrebiteľovi alebo nesplnil povinnosť stanovenú príslušným zákonom. Porušenie práva alebo nesplnenie povinnosti dodávateľom však musí byť spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi a zároveň musí byť naplnená ďalšia podmienka stanovená zákonom, a to že spotrebiteľ si svoje práva úspešne uplatnil na súde. Žalovaný poukázal pritom na skutočnosť, že nárok priznaný žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Csp/35/2018 zo dňa 28.09.2018 bol žalobcovi žalovaným v celom rozsahu uhradený, a preto na strane žalobcu neexistuje žiadna majetková ujma tak, ako to žalobca vo svojej žalobe deklaruje. Z toho dôvodu má žalovaný za to, že žaloba žalobcu o finančné zadosťučinenie je vecne nedôvodná. Dôvody a skutočnosti, ktoré žalobca v žalobe uvádza, považuje žalovaný za nedôvodné a irelevantné.

3. Žalobca vo vyjadrení podľa § 167 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zo dňa 13.10.2020 k vyjadreniu žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie je podmienený iba úspešným uplatnením nároku spotrebiteľa z porušenia práva alebo povinnosti. Pre vznik právneho nároku na primerané finančné zadosťučinenie právna norma § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nič ďalšie nepredpokladá. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 13Co/80/2016 zo dňa 20.03.2018 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. Argumentácia žalovaného spochybňujúca nárok na primerané finančné zadosťučinenie je s poukazom na vyššie uvedené nesprávna a nespôsobilá spochybníť dôvodnosť nároku žalobcu.

3.1. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie je uplatnený vo výške získaného bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Žalobca zdôraznil, že primerané finančné zadosťučinenie je samostatným právnym nárokom odlišným od nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, na náhradu škody, resp. od nároku na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Cieľom tohto nároku je predovšetkým odradiť dodávateľa od protiprávneho konania a súčasne pôsobiť preventívne na dodávateľa, aby dobrovoľne upustil, resp. nepokračoval v protiprávnom konaní a napravil jeho následky bez nutnosti podania žaloby spotrebiteľom. Pokiaľ dodávateľovi nehrozí adekvátna sankcia, dodávateľovi sa z finančného hľadiska neoplatí dodržiavať spotrebiteľské predpisy a nemôže dôjsť k naplneniu preventívnej funkcie právneho inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia.

3.2. Pri posudzovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba brať do úvahy aj nasledovné kritéria: 1. spôsobená materiálna ujma (bezdôvodného obohatenie na strane dodávateľa vo výške 5.373,20 Eur), ktorá sa premietla do zníženia rodinného rozpočtu žalobcu spotrebiteľa a tým aj do zníženia životnej úrovne jeho rodiny, 2. trvanie materiálnej ujmy v podobe pokračujúceho bezdôvodného obohatenia (od 16.05.2016 do 15.04.2019), 3. priebeh súdneho konania na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 10Csp/35/2018 v spojení s konaním na Krajskom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/364/2018, v

priebehu ktorých žalovaný nárok kontinuálne popieral, 4. stres a psychické vypätie žalobcu spotrebiteľa spojené s uplatnením nároku voči žalovanému súdnou cestou.

3.3. Protiprávne konanie žalovaného sa negatívne premietlo aj do súkromnej sféry života žalobcu, čo je potrebné v danom prípade skúmať vo vzťahu k intenzite tohto zásahu v súvislosti s primeraným finančným zadosťučinením, keďže pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia sa zohľadňujú rôzne kritéria (časové trvanie závadného konania, intenzita zásahu a pod.). V čase existencie zmluvného vzťahu medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného bol dočasným vlastníkom motorového vozidla právny predchodca žalovaného na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, čo malo byť uvedené aj v dokladoch od motorového vozidla, zatiaľ čo žalobca tam mal byť uvedený len ako držiteľ osvedčenia patriaceho k vozidlu, nakoľko vlastnícke právo malo prejsť na žalobcu až splatením úveru. V momente, keď došlo k splateniu úveru, tak bolo povinnosťou žalovaného vydať žalobcovi doklady potrebné na prepis vozidla, t.j. ešte v roku 2019. Keďže v čase nižšie opisovanej udalosti žalobca nemal vo svojej dispozičnej sfére potrebné doklady, nemohol svoje vozidlo prihlásiť v Nemecku. V roku 2019 žalobca aj napriek neskončenému súdnemu konaniu doplatil celkovú čiastku zo zmluvy o úvere, čím splnil svoj záväzok zo zmluvy o úvere, avšak žalovaný mu aj tak neposkytol doklady potrebné na prepis vozidla, v dôsledku čoho bola nemeckými úradmi žalobcovi a jeho manželke vyrubená daň za protiprávne použitie motorového vozidla na pozemných komunikáciách v Nemecku. Nemecké úrady vyzvali aj na prepis vozidla, pričom ak by sa vozidlo aj naďalej používalo pod zahraničným evidenčným číslom v Nemecku, môže dôjsť až k trestnému stíhaniu, nakoľko tento skutok možno na základe nemeckých právnych predpisov kvalifikovať ako prečin alebo trestný čin proti daňovým predpisom.

3.4. Na podporu uvedených skutočností žalobca predložil listiny týkajúce sa protiprávneho použitia motorového vozidla v Nemecku v origináli aj preklade do slovenského jazyka. V listine označenej ako „Oblasťný colný úrad Q., Vec: Daň z motorového vozidla; protiprávne používanie vozidla v tuzemsku, zo dňa 11.03.2020“ je zadané, čo sa rozumie pod protiprávnym používaním: „K protiprávnemu používaniu dôjde vtedy, keď sa na tuzemských pozemných komunikáciách používa vozidlo bez predpísaného zaevidovania. Daňovým dlžníkom je v prípade protiprávneho používania tá osoba, ktorá vozidlo používala protiprávne (§ 7 bod 3 Zákona o dani z motorových vozidiel)“. Z uvedeného jednoznačne vyplýva nadväznosť a súvis opisovaných skutočností, na základe ktorých možno dospieť k záveru, že protiprávnym konaním žalovaného (neposkytnutie dokladov potrebných na prepis vozidla, hoci žalobca si splnil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere) došlo k zásahu do súkromnej sféry života žalobcu a jeho manželky (protiprávne používanie vozidla na území Nemecka).

3.5. Žalobca zároveň k vyjadreniu pripojil rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/80/2016 zo dňa 20.03.2018 a sp. zn. 7Co/125/2019 zo dňa 27.02.2020, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 124/2020-21 zo dňa 15.04.2020.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení podľa § 167 ods. 4 CSP zo dňa 03.11.2020 nesúhlasil s právnym názorom žalobcu, že nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie je podmienený iba úspešným uplatnením nároku spotrebiteľa. Aj napriek tomu, že zákonodarca z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyňal spôsobilosť porušenia povinnosti dodávateľom prívodiť ujmu spotrebiteľovi, vznik ujmy je podľa názoru žalovaného potrebné skúmať minimálne vo vzťahu k výške požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný namietal a nesúhlasil s kritériami, ktoré treba brať do úvahy pri posudzovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia ako spôsobená materiálna ujma, trvanie materiálnej ujmy, priebeh súdneho konania, stres a psychické vypätie žalobcu spotrebiteľa spojené s uplatnením nároku voči žalovanému súdnou cestou. Tvrdenie, že žalobca si uplatňuje nárok vo výške bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, považoval žalovaný za nepravdivé.

4.1. Na strane žalobcu bolo právoplatne judikované bezdôvodné obohatenie len vo výške 2.940,08 Eur, a nie vo výške 5.373,20 Eur. Žalobca v podanom vyjadrení dôvodí, že na strane žalobcu vznikla materiálna ujma, ktorá sa premietla do zníženia rodinného rozpočtu žalobcu spotrebiteľa a tým aj do zníženia životnej úrovne jeho rodiny. Žalovaný však poprel vznik materiálnej ujmy na strane žalobcu. Nakoľko nárok priznaný žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Csp/35/2018 zo dňa 28.09.2018 bol žalobcovi žalovaným v celom rozsahu uhradený, a žalobca nepreukázal ani vznik,

ani výšku údajnej materiálnej ujmy, nemožno tvrdiť, že v čase podania žaloby žalobcom a v čase prejednávania predmetnej veci existuje na strane žalobcu akákoľvek materiálna ujma.

4.2. Žalovaný považuje za absurdné, aby žalobca odôvodňoval svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie a jeho výšku priebehom súdneho konania pred Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 10Csp/35/2018 v spojení s odvolacím konaním na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 13Co/364/2018, v ktorom žalovaný popieral žalobcom uplatnené nároky. Takýto záver žalobcu by znamenal absolútne popretie práv účastníka sporu aktívne hájiť svoje práva a záujmy v súdnom konaní a využívať procesné prostriedky obrany, ktoré zákon strane sporu priznáva. Takýto názor žalobcu, ku ktorému by sa konajúci súd priklonil, by znamenal zároveň aj popretie práva na spravodlivé súdne konanie a porušenie základných princípov civilného konania. Zohľadnenie skutočností, že žalovaný v predmetnom konaní namietal nároky žalobcu, pri posudzovaní nároku na primerané finančné zadostučinenie a pri určení jeho výšky, by navodzovalo stav právnej neistoty nielen žalovaného, ale aj dodávateľov všeobecne, ktorí by tak podľa názoru žalobcu mali v spotrebiteľských sporoch vystupovať pasívne, prípadne nenamietat nároky spotrebiteľov.

4.3. Ani ďalší argument žalobcu ohľadom stresu a psychického vypätia spojeného s uplatnením nároku voči žalovanému súdnou cestou nemôže podľa žalovaného obstáť. Práve žalobca vystupoval na strane aktívne vecne legitimovaného účastníka v spore vedenom pred Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 10Csp/35/2018, a teda tento spor sám vyvolal. Musel si tak byť vedomý toho, že ide do súdneho sporu so žalovaným, ktorý má zákonom priznané procesné prostriedky obrany a útoku. Zároveň žalobca mal od začiatku právneho zástupcu, ktorý ho v predmetnej veci zastupoval, a teda možno dôvodne predpokladať, že žalobcovi bol zo strany jeho právneho zástupcu poskytnutý kompletný právny servis, čím bol žalobca odbremený od „starostí spojených s vedením súdneho konania.“. Tvrdenie žalobcu o jeho strese a psychickom vypätí v dôsledku uplatnenia nároku voči žalovanému žalovaný považuje za tendenčné, pretože žalobca ako iniciátor súdnych konaní neprejavil žiadny záujem o riešenie sporu mimosúdnou cestou.

4.4. Žalobca taktiež tvrdil, že protiprávne konanie žalovaného sa premietlo aj do súkromnej sféry života žalobcu, nakoľko vzhľadom na zabezpečenie pohľadávky žalobcu bolo zriadené zabezpečovacie vlastnícke právo, v dôsledku čoho žalobca nemohol svoje vozidlo prihlásiť v Nemecku a žalobcovi a jeho manželke bola vyrubená daň za protiprávne používanie motorového vozidla na komunikáciách v Nemecku. Žalobca tvrdí, že z uvedeného vyplýva nadväznosť a súvis opisovaných skutočností, kedy protiprávnym konaním žalovaného došlo k zásahu do súkromnej sféry života žalobcu a jeho manželky. Žalovaný poprel a namietal uvedené tvrdenia žalobcu a uvedené skutočnosti považoval vo vzťahu k predmetu konania za bezpredmetné a právne irelevantné. Nárok na primerané finančné zadostučinenie je v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spojený výlučne s porušením práv spotrebiteľa v zmysle predmetného zákona a osobitných právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľov. Skutočnosť, že žalobca so svojou manželkou využívali osobné motorové vozidlo v G. v rozpore s tamojšími právnymi predpismi nie je vecou žalovaného a nesúvisí s porušením jeho povinností v súvislosti s uzavretou úverovou zmluvou a vo vzťahu k vzniknutému spotrebiteľskému vzťahu medzi ním a žalobcom. Žalovaný zároveň zdôraznil, že naopak na strane žalobcu došlo jeho konaním k porušeniu uzavretej Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 23.04.2014, kedy podľa ustanovení článku III. zmluvy „nie je dlžník oprávnený užívať vozidlo mimo územia Slovenskej republiky alebo prenajať vozidlo bez predchádzajúceho súhlasu veriteľa.“. Taktiež žalobca bez súhlasu žalovaného v postavení zabezpečovaného veriteľa v rozpore s ustanovením § 661 ods. 2 Občianskeho zákonníka prenechal motorové vozidlo na užívanie tretej osobe, t. j. jeho manželke. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vedel o existencii dojednaného zabezpečovacieho inštitútu a o vlastníckom stave motorového vozidla, je len a výlučne na zodpovednosti samotného žalobcu, že napriek tomu motorové vozidlo neoprávnene užíval a prenechal na užívanie tretej osobe na nemeckých cestných komunikáciách. Náklady, ktoré mal žalobca v súvislosti s užívaním motorového vozidla v G., tomuto vznikli nie v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného, ale naopak v priamej príčinnej súvislosti s nerešpektovaním zmluvných dojednaní a právnych predpisov platných na území Nemecka žalobcom. Vzhľadom na vyššie uvedené sa žalovaný domnieva, že zo strany žalobcu sa jedná o účelové uplatnenie finančného nároku a nedôvodné zneužívanie inštitútu primeraného finančného zadostučinenia, prostredníctvom ktorého sa žalobca snaží získať majetkový prospech na pokrytie nákladov za porušenie povinností žalobcom v súvislosti s protiprávnym využívaním motorového vozidla žalobcom a jeho manželkou počas ich pobytu v G..

5. Vo veci sa dňa 23.07.2021 uskutočnilo súdne pojednávanie.

6. Žalobca na súdnom pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu trval na podanej žalobe a uviedol, že základ uplatneného nároku je daný tým, že bolo judikované právoplatným rozsudkom porušenie právnej povinnosti na strane žalovaného. Otázkou v tomto súdnom konaní je, aká by v danej situácii mala byť primeraná výška finančného zadosťučinenia, na ktoré má žalobca nárok. Pokiaľ sa žalovaný bráni tým, že uhradil nároky žalobcu, tu je potrebné zdôrazniť, že žalovaný uhradil len to, čo bolo priznané právoplatnými súdnymi rozhodnutiami, lebo sú už dve. V prvom konaní bola priznaná suma 2.940,08 Eur a následne bola „dožalovaná“ ďalšia suma vo výške 608,28 Eur, ktorá bola priznaná právoplatným rozhodnutím v konaní sp. zn. 21Csp/72/2020 a došlo už k plneniu, tzn. že žalobca vychádza z toho, že nebude podané odvolanie. Celé bezdôvodné obohatenie uhradené nebolo, len to, čo bolo uplatnené v súdnom konaní. Uplatnené v súdnom konaní bolo to, čo bolo vyhodnotené ako priechodné s ohľadom na plynutie premlčacích dôb. Vo vzťahu k objektivizácii zásahu do nemajetkovej sféry a dopadu na žalobcu a jeho rodinu právny zástupca žalobcu doplnil, že v relevantnom období splácania úveru, čo boli splátky mesačne po 152,- Eur, pričom nárok na plnenie bol uhradený v celom rozsahu dňom 16.05.2016 vychádzajúc z predpokladu, že úver je bezúročný a bez poplatkov, bol žalobca ešte povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť na maloleté deti z predchádzajúceho manželstva, ako aj na maloleté dieťa, ktoré sa narodilo z manželstva s jeho terajšou manželkou, o čom predložil sobášny list, rodný list maloletého dieťaťa a rozsudok ukladajúci vyživovaciu povinnosť žalobcovi. Je objektívnym faktom, že pokiaľ niekto musí po nejaké obdobie - od mája 2016 do apríla 2019, plniť pravidelne 152,- Eur, je logické, že peniaze v rozpočte chýbajú a pokiaľ má vyživovaciu povinnosť, tak musí vyvinúť zvýšené úsilie, aby zabezpečil plnenia, ktoré zo zákona zabezpečiť musí, plus všetko ostatné, čo rodinný rozpočet obnáša. V súvislosti s dôkazmi porušenia právnej povinnosti žalovaného žalobca súdu predkladal súbor listín, ktorý zachytáva situáciu, ktorá nastala ku koncu roku 2019, čo bolo už v čase, kedy, aj keby sa vychádzalo z predpokladu, že má žalovaný nárok na všetky splátky, už mal odoslať žalobcovi listiny potrebné k prepisu vozidla, pretože posledná splátka úveru bola uhradená v apríli 2019. V decembri 2019 sa stalo, že manželka žalobcu, ktorá vozidlo používa, bola sankcionovaná, nakoľko vozidlo bolo používané v G. „na slovenských značkách“, pričom vozidlo muselo byť následne po opakovaných zásahoch a návštevách polície odstavené, žalobca ho nemohol používať a musel si kúpiť nové vozidlo. V tom čase už bez ohľadu na posúdenie toho právneho stavu bolo povinnosťou, aby žalovaný žalobcovi zaslal listiny na prepis vozidla, čo sa nestalo. Žalovaný až po právoplatnosti rozsudku, ktorý tvorí základ pre toto konanie, na výzvu právneho zástupcu žalobcu v júli 2020 nakoniec preposlal listiny k prepisu vozidla do vlastníctva žalobcu.

Žalobca má za to, že v tejto veci existuje niekoľko mimoriadnych okolností pre to, aby súd výšku finančného zadosťučinenia priznal vo výške bližšie sa stropu v zmysle judikatúry. Aby bolo toto finančné zadosťučinenie poskytnuté až do výšky, ktorá žalobcovi vznikla aj v súvislosti so sankciami nemeckých úradov a v súvislosti so znehodnotením vozidla. Samotný čas trvania protiprávneho stavu zo strany žalovaného je vymedzený časovo splatením istiny 16.05.2016 až do vydania listín na prepis motorového vozidla približne v auguste v roku 2020. Správanie žalovaného vidí žalobca ako nekorektné, rovnako samotný postoj a postup žalovaného s ňahovaním času na predloženie dokladov na prepis vozidla, ako aj ďalšie okolnosti, ktoré by neboli vznikli, ak by si žalovaný riadne splnil svoje povinnosti. Snaha o nápravu, ústretovosť zo strany žalovaného sa neprejavila, keď zadržieval listiny na prepis motorového vozidla po dobu 15 mesiacov, čo presahuje obvyklý postup leasingových spoločností a nebol ničím odôvodnený. Pokiaľ ide o používanie vozidla v zahraničí, žalobca toto vozidlo používal v dobrej viere.

7. Žalobca O.ý pri výsluchu podľa § 195 CSP na súdnom pojednávaní uviedol, že jeho manželka bola čerstvá vodička, keď sa za ňou v G. vydali policajti. Keďže ako neskúsená vodička nevedela, kde môže zastať, vydali sa za ňou s majákmi, zablokovali ju a vytiahli na ňu zbrane. Manželka nevedela po tom incidente spať. Problémom bolo, že auto, na ktorom jazdila, nebolo „na nemeckých číslach“. Pokiaľ auto nemá nemecké čísla, nemožno platiť cestnú daň. Trvalo to dobrého trištvrtého roka, Ingolstadt, policajti a stále dookola. O manželke písali aj v novinách, že šesť rokov okráda štát. Prstom na nich ukazovali susedia, že sú cudzinci, a čo zase vyviedli. Auto preto žalobca uložil u kamaráta na šesť mesiacov, stálo tam vo vysokej tráve a skorodovalo. Aj keď na aute nejazdil, stále sa úrady pýtali, kde auto je, prečo nemá nemecké čísla. Preto klamal, že ho má syn na A. a používa ho do práce. Žalobca nevedel s autom disponovať, predať ho ani prepísať, pretože nebolo na jeho mene. Teraz má iné auto. Auto, o

ktoré sa jednalo, je odstavené na dvore vo Veľkej Vsi, žalobca ho nepoužíva do mesta, brzdové kotúče sú hrdzavé.

Na otázku súdu, či čítal zmluvu a bol si vedomý skutočnosti, že uvedené auto nemohol vyviezť mimo územia A., žalobca uviedol, že predtým mal auto „na nemeckých číslach“, ale pokazilo sa, preto išiel do AAA, že potrebuje kúpiť auto do zahraničia. Povedali mu, že majú auto v K., ktoré by sa mu mohlo hodiť a že mu ho privezú. Na skutočnosť, že je obmedzenie v používaní motorového vozidla do zahraničia, ho nikto neupozornil. On výslovne povedal, že chce auto do zahraničia. Zmluvu prečítala manželka doma v G. v roku 2014. Žalobca nerátal, že v zmluve bude obmedzenie používania motorového vozidla v zahraničí. Vtedy sa ústne pýtal jedného známeho policajta v G., ktorý mu povedal, že ak je to leasingové auto, môže na ňom jazdiť. Žalobca chodil krátke trasy, mal šťastie, že ho nezastavili policajti. Potom prišla manželka, ktorá robila upratovačku. Ona auto používala viac a ju zastavili. To, že auto „na slovenských značkách“ nemá byť, ak sa používa viac ako 90 dní v G., vedľa 3-4 roky dozadu, dovedy to nebol problém. Manželku zastavili policajti v roku 2019. V januári 2020 si žalobca kúpil nové auto a odvtedy stálo auto (pozn. - R.) u kamaráta, potom ho žalobca priviezol na Slovensko s tým riziko, že mu policajti povedali, že ešte raz ho zastavia, a bude problém.

16.05.2016 boli dosplácané všetky splátky istiny, do mája 2019 splatil žalobca ďalšie splátky podľa splátkového kalendára, pretože nevedel, ako dopadne spor, v ktorom bolo rozhodnuté o bezdôvodnom obohatení a bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a dúfal, že dostane doklady od auta. Koncom roka 2019, v novembri - v decembri, sa stal incident jeho manželke, kedy už všetky splátky podľa splátkového kalendára boli splatené.

V období od mája 2016 do apríla 2019, kedy bola zaplatená posledná splátka úveru, mal žalobca aj ďalšie záväzky. S manželkou si kúpili dom, zobrali si úver 1,2 mil. korún, urobili nejaké „prerábky“, žalobca musel platiť výživné na deti bývalej manželke, ktorá chcela každý rok zvýšiť výživné. Dokopy boli splátky okolo 500-600,- Eur mesačne.

8. Žalovaný na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť s tým, že na strane žalobcu bolo právoplatne judikované bezdôvodné obohatenie len vo výške 2.940,08 Eur, a nie vo výške 5.373,20 Eur. Žalovaný považuje za absurdné, aby žalobca odôvodňoval svoj nárok na primerané zadostučinenie a jeho výšku priebehom súdneho konania pred Okresným súdom Lučenec, v ktorom žalovaný popieral žalobcom uplatnené nároky. Takýto záver žalobcu by znamenal absolútne popretie práv účastníka sporu aktívne hájiť svoje práva a záujmy a v súdnom konaní využívať procesné prostriedky obrany, ktoré zákon strane sporu priznáva. Takýto názor žalobcu, ku ktorému by sa konajúci súd priklonil, by znamenal zároveň aj popretie práva na spravodlivé súdne konanie a porušenie základných princípov civilného konania a sankcionovaním žalovaného za to, že v rámci konania pred Okresným súdom Lučenec a následne Krajským súdom v Banskej Bystrici využil svoje zákonné práva, čo je v právnom a demokratickom štáte neprípustné.

Čo si žalobca uplatňuje v súvislosti s neoprávneným používaním motorového vozidla v G., absolútne nesúvisí s konaním, nakoľko nárok na primerané zadostučinenie je spojený výlučne s porušením práv spotrebiteľa v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný predložil súdu ako dôkaz zmluvu o zabezpečovacom prevode práva, v zmysle ktorej dlžník nie je oprávnený užívať vozidlo mimo územia Slovenskej republiky alebo prenajať vozidlo bez predchádzajúceho súhlasu veriteľa. Takáto žiadosť nebola žalovanému doručená, ani nebol žalobcovi udelený súhlas s používaním vozidla v G.. Zároveň žalovaný poukázal na ustálenú judikatúru ohľadom výšky finančného zadostučinenia. Právny zástupca žalovaného nespochybnil, že zo strany žalovaného došlo k uhradeniu bezdôvodného obohatenia priznaného v konaní vedenom pred Okresným súdom Lučenec sp. zn. 21Csp/72/2020. Splátky, ktoré žalobca uhrádzal podľa splátkového kalendára počas konania sp. zn. 10Csp/35/2018, uhrádzal podľa vyjadrenia žalovaného dobrovoľne, pričom žalovaný to od žalobcu nepožadoval. Na otázku súdu, z akého dôvodu žalovaný nevydal žalobcovi kvitanciu na prepis motorového vozidla po tom, čo bol záväzok zo zmluvy o úvere splatený, právny zástupca žalovaného uviedol, že k tomu by sa vedel vyjadriť klient. Nerozporoval však skutočnosť, že boli splatené všetky splátky podľa splátkového kalendára a k prepisu motorového vozidla došlo až v roku 2020 po výzve zo strany žalobcu.

9. Súd po oboznámení sa so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

10. Z písomných podaní strán sporu a spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Csp/35/2018 súd zistil, že žalobca a právny predchodca žalovaného uzavreli dňa 22.04.2014 Zmluvu o úvere č. XXXXX, na

základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.751,- Eur za účelom zakúpenia motorového vozidla R.. Kúpna cena motorového vozidla predstavovala 6.253,- Eur. Úverom v sume 3.751,- Eur bola z časti uhradená kúpna cena motorového vozidla. Zostávajúcu časť kúpnej ceny 2.502,- Eur zaplatil žalobca v hotovosti formou akontácie priamo predávajúcemu AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.

11. Žalobca sa v úverovej zmluve zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 60 mesačných splátkach dohodnutých vo výške 152,07 Eur. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.05.2014, pričom splatnosť ďalších splátok bola dohodnutá k 20.dňu príslušného kalendárneho mesiaca, a konečná splatnosť na deň 20.04.2019. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,09 %. V zmluve bol zároveň dohodnutý spracovateľský poplatok vo výške 1.485,40 Eur započítaný v mesačných splátkach.

12. Medzi stranami sporu bola zároveň dňa 23.04.2014 uzavretá Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, v zmysle ktorej sa žalobca a žalovaný dohodli, že za účelom zabezpečenia splatenia všetkých pohľadávok z úverovej zmluvy prevádza dlžník touto zmluvou dočasne a bezodplatne svoje vlastnícke právo k vozidlo na veriteľa a veriteľ dočasné vlastníctvo prijíma.

13. V konaní sp. zn. 10Csp/35/2018 súd ustálil, že v úverovej zmluve č. XXXXX zo dňa 22.04.2014 nebola správne uvedená výška mesačnej splátky úveru. Pri výške úveru 3.751,- Eur, ročnej úrokovej sadzbe 17,09 % a dobe splácania 60 mesiacov je výška mesačnej splátky nepomerne nižšia ako mesačná splátka uvedená v úverovej zmluve (93,40 Eur). Následkom nesprávne uvedenej mesačnej splátky je potom aj nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve je nesprávne uvedená aj ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, pretože do nej pri výpočte nebol zahrnutý spracovateľský poplatok. Pokiaľ ide o spracovateľský poplatok, jeho požadovanie súd navyše považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v zmluve o úvere absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g) ako aj náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Z dôvodu absencie, resp. nesprávnosti uvedených zákonných náležitostí zmluvy o úvere sa spotrebiteľský úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z toho dôvodu bol žalobca povinný vrátiť žalovanému len sumu poskytnutej istiny úveru vo výške 3.751,- Eur. Na úhradu svojho dlhu žalobca zaplatil sumu 6.691,08 Eur, teda viac, ako bolo jeho povinnosťou. Súd mal preto preukázané, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, a preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu bezdôvodného obohatenia 2.940,08 Eur.

14. Podľa § 137 písm. d) CSP možno žalobou požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Keďže podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch sa spotrebiteľ môže domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru žalobou, súd vyhodnotil, že hmotnoprávne i procesné podmienky pre vydanie určovacího výroku rozsudku sú splnené a výrokom rozsudku určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 22.04.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

15. Z vyššie uvedených dôvodov Okresný súd Lučenec rozsudkom č.k. 10Csp/35/2018-124 zo dňa 28.09.2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.940,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 2.940,08 Eur od 08.03.2018 do zaplatenia. Zároveň určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 22.04.2014 uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou BANCO BANIF, S.A. je bezúročný a bez poplatkov. V časti o určení, že osobný automobil R.e vo vlastníctve žalobcu, súd žalobu zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 13Co/364/2018-231 zo dňa 17.06.2020 rozsudok okresného súdu potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2020.

16. Výzvou zo dňa 20.07.2020 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu oznámil žalovanému, že si splnil svoj záväzok v súvislosti so Zmluvou o úvere č. XXXXX zo dňa 22.04.2004 a Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XXXXX zo dňa 23.04.2014 (t.j. zaplatil celkovú sumu na poskytnutý úver), avšak zo strany žalovaného neboli žalobcovi zaslané doklady k prepisu osobného automobilu R. Vzhľadom na uvedené vyzval žalovaného na zaslanie dokladov žalobcovi O. ktoré sú potrebné k prepisu osobného automobilu do 28.07.2020 s tým, že v prípade, ak nedôjde k dobrovoľnému zaslaniu požadovaných dokladov v poskytnutej lehote, pristúpi k ďalším krokom.

17. Z úradnej činnosti je súdu známe, že na Okresnom súde Lučenec je pod sp. zn. 21Csp/72/2020 vedené aj ďalšie konanie žalobcu O. proti žalovanému COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky o zaplatenie sumy 608,28 Eur s prísľušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia z úhrad vykonaných v prospech žalovaného na poskytnutý úver zo dňa 22.04.2014 za obdobie od 16.07.2018 do 15.10.2018. Rozsudkom č.k. 21Csp/72/2020-123 zo dňa 09.06.2021 súd žalobe žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 608,28 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 06.08.2020 do zaplatenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.07.2021.

18. Lustráciou v Registri obyvateľov má súd preukázané, že manželkou žalobcu je Karina Žubrietovská, rod. Beňová, nar. 04.11.1983. Zo sobášneho listu vyplýva, že manželstvo bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX v C.. Žalobca je otcom detí M., O.. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 12P/41/2014-98 zo dňa 28.04.2015 bol žalobca zaviazaný prispievať zvýšeným výživným na syna Mária Žubrietovského vo výške 80,- Eur mesačne a na syna O. vo výške 80,- Eur mesačne od 26.11.2014. Zameškané výživné 800,- Eur od 26.11.2014 do 28.04.2015 bol povinný zaplatiť v splátkach 40,- Eur.

19. Predloženým úradným prekladom listín č. 133/2020 zo dňa 08.10.2020 bolo preukázané, že listom zo dňa 11.02.2020 Úrad KP. oznámil manželke žalobcu C. že v zmysle 20 ods. 1, 2 a 3 nariadenia o evidencii vozidiel môžu byť zahraničné vozidlá dočasne použité v premávke na pozemných komunikáciách v Nemecku len vtedy, kým tam nemajú pravidelné miesto pobytu. Na základe oznámenia Policajnej inšpekcie V., resp. údajov v registri prihlasovaných osôb, má menovaná nahlásené trvalé bydlisko od roku 2011 vo H. a od 12.05.2016 na TF.. Má tak vytvorené pravidelné miesto pobytu. Tým sú naplnené podmienky vytvoreného „pravidelného miesta pobytu“, na základe ktorého je povinná svoje vozidlo prepísať. Preto ju úrad vyzval, aby svoje vozidlo do 14 dní od prijatia listu prehlásila a zároveň ju upozornil, že ak na výzvu nebude včas reagovať a naďalej bude používať vozidlo v G. pod zahraničným evidenčným číslom, vystavuje sa možnosti trestného stíhania.

20. Oblastný colný úrad Q. listom zo dňa 11.03.2020 oznámil manželke žalobcu C. že protiprávne používala vozidlo s evidenčným číslom O. (dátum zistenia: 10.12.2019, miesto zistenia: XXX XX H., O. H., zistené (kým): Policajná inšpekcia V.). K protiprávnemu používaniu dôjde vtedy, keď sa na tuzemských pozemných komunikáciách používa vozidlo bez predpísaného zaevidovania. Daňovým dlžníkom je v prípade protiprávneho používania vozidla tá osoba, ktorá vozidlo používala protiprávne. Úrad žiadal manželku žalobcu o oznámenie, odkedy, resp. ako dlho uvedené vozidlo používala protiprávne, aby bolo možné správne stanoviť daň z motorového vozidla. Z listu zároveň vyplýva, že daný skutok môže byť trestný čin alebo prečin proti daňovým predpisom.

21. Výmerom dane z motorového vozidla zo dňa 27.03.2020 číslo C. stanovil žalobcovi O. daň pre vozidlo s evidenčným číslom O. (ID číslo vozidla: XCXGYBXXXXYXXXXXX) za obdobie od 12.09.2019 do 14.12.2019 vo výške 111,- Eur a výmerom dane číslo C. za obdobie od 10.12.2019 do 08.01.2020 vo výške 35,- Eur s výzvou na úhradu najneskôr do 30.04.2020 a s odôvodnením, že dňa 10.12.2019 vozidlo protiprávne použil. Na protiprávne použitie vozidla na pozemných komunikáciách sa vzťahuje daň. Pri stanovení dane bol braný do úvahy záznam z vypočutia zo dňa 14.03.2020.

22. Zo žalobcom predloženého prekladu článku z nemeckých novín s názvom „H.V“ vyplýva: „Voči 36-ročnej žene, ktorá vo H.oférovala svoje auto, je vedené konanie pre neplatenie dane z motorových vozidiel. V utorok poobede ju zastavila hliadka na O. Polícia pri tom zistila, že žena už od roku 2011 býva v G., no jej vozidlo je stále prihlásené na A.. Keďže je používanie zahraničného vozidla na našich cestách časovo obmedzené, bolo voči žene, ktorá už viac ako šesť rokov neplatila daň z MV, začaté konanie.“.

23. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

24. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených

porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

25. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z., predávajúci nesmie

- a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,
- b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3,
- c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

26. Podľa § 559 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), splnením dlh zanikne.

27. Podľa § 553 ods. 1 a 3 OZ, splnenie záväzku možno zabezpečiť dočasným prevodom práva dlžníka alebo tretej osoby v prospech veriteľa (ďalej len „zabezpečovací prevod práva“). Pri zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa dočasne prevádza vlastníctvo k prevádzanej veci podľa všeobecných ustanovení o nadobudnutí vlastníctva zmluvou (§ 133). Uspokojením zabezpečenej pohľadávky prechádza právo späť na toho, kto ho previedol.

28. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko žalobca pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a právny predchodca žalovaného konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Zákonodarca za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v porovnaní s dodávateľom ako ekonomicky silnejším subjektom, na vyváženie faktickej prevahy dodávateľa zakotvil pomerne prísne pravidlá a náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňať. Bolo preto povinnosťou súdu podrobiť zmluvu o úvere kontrole, či spĺňa zákonné náležitosti. Ako bolo vyššie konštatované, rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 10Csp/35/2018-124 zo dňa 28.09.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/364/2018-231 zo dňa 17.06.2020, bolo žalobe žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovené. Súd vyhodnotil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych obsahových náležitostí úverovej zmluvy.

29. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaných zákonných ustanovení je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú najmä predpisy na ochranu spotrebiteľa. Uvedený nárok je daný vtedy, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 OZ a tiež zákon o spotrebiteľských úveroch. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu, založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

30. Inštitút finančného zadosťučinenia je prostriedkom slúžiacim k reparácii ujmy spotrebiteľa vzniknutej porušením povinností dodávateľa, pričom jeho výška zákonom určená nie je. Z pojmu primerané finančné zadosťučinenie je možné vyvodiť, že jeho výška bude závislá od konkrétnych okolností každého prípadu. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie je samostatným nárokom nezávislým na iných finančných nárokoch (napr. náhrada škody, vydanie bezdôvodného obohatenia a pod.) a jeho výška má byť úmerná len rozsahu a významu porušenia povinností dodávateľa. Nárok vzniká proti porušiteľovi práva spotrebiteľa.

31. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenia zákona vyžaduje, je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti uplatnenej týmto zákonom a osobitnými právnymi predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinností, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku t.j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy

a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

32. Z obsahu spisového materiálu v predmetnej veci vyplýva, že podľa Zmluvy o úvere zo dňa 22.04.2014 mal dlžník (žalobca) na úhradu úveru zaplatiť 60 splátok vo výške 152,07 Eur. Zo spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Csp/35/2018 je nesporne preukázané, že žalobca v období od 20.05.2014 do 15.12.2017 zaplatil 44 splátok po 152,07 Eur, spolu 6.694,08 Eur. Výška úveru činila 3.751,- Eur. Bezdôvodné obohatenie bolo preto v konaní sp. zn. 10Csp/35/2018 priznané vo výške 2.940,08 Eur. Následne v období od 15.01.2018 do 15.04.2019, ako vyplýva z predloženej listiny „Export pohybov na účte“, uhradil žalobca ešte ďalších 16 splátok po 152,07 Eur, spolu 2.433,12 Eur, čím došlo k úhrade všetkých splátok v zmysle úverovej zmluvy. Keďže súd v konaní sp. zn. 10Csp/35/2018 právoplatne judikoval, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 17621 zo dňa 22.04.2014 je bezúročný a bez poplatkov, predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného celkovo sumu 5.373,20 Eur (2.940,08 Eur + 2.433,12 Eur). Časť bezdôvodného obohatenia za obdobie od 16.07.2018 do 15.10.2018 vo výške 608,28 Eur si žalobca úspešne žalobou uplatnil v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 21Csp/72/2020.

33. Nebolo medzi stranami sporné, že žalobca zaplatil všetky splátky podľa Zmluvy o úvere zo dňa 22.04.2014, t.j. 60 splátok po 152,07 Eur, pričom poslednú splátku uhradil v mesiaci apríl 2019 (dňa 15.04.2019), čím bol záväzok žalobcu zo zmluvy o úvere v celom rozsahu splnený. Rovnako nebolo sporným, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 2.940,08 Eur priznanú rozsudkom v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10Csp/35/2018 a tiež sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 608,28 Eur, ktorá bola žalobcovi priznaná v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 21Csp/72/2020, a to ešte pred právoplatnosťou meritórneho rozhodnutia v danej veci. Nespornou skutočnosťou je tiež to, že hoci záväzok žalobcu z úverovej zmluvy bol splnený už v apríli 2019, žalovaný zaslal žalobcovi listiny potrebné na prepis motorového vozidla Chrysler Voyager až po právoplatnosti rozsudku č.k. 10Csp/35/2018-124 zo dňa 28.09.2018 (rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2020), a to na výzvu právneho zástupcu žalobcu.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že žalovaný porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa resp. porušil svoje povinnosti ustanovené v právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa a žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10Csp/35/2018 porušenie svojich práv, resp. porušenie povinnosti žalovaného v zmysle osobitných predpisov zákona č. 129/2010 Z. z. a odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, keď prvoinštančný súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia a posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie obsahových náležitostí úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného, čím došlo k porušeniu povinnosti, ktoré boli žalovanému ako veriteľovi uložené zákonom č. 129/2010 Z. z. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného, že v prejednávanej spore nebol daný základ ani výška uplatneného nároku žalobcu. Základ nároku žalobcu je daný úspechom v spore vedenom pod sp. zn. 10Csp/35/2018, ktorého výsledok bol pre súd záväzný a musel z neho vychádzať bez možnosti prehodnocovania dôvodov pre posúdenie úveru poskytnutého žalobcovi zo strany žalovaného za bezúročný a bezpoplatkový. Nakoľko žalobca v osobitnom konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/35/2018 úspešne uplatnil svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalovaného je bezúročný a bez poplatkov na základe porušenia zákonných povinností žalovaného podľa zákona č. 129/2010 Z. z., boli splnené aj zákonné podmienky na vznik nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať za konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. aj s poukazom na vyššie citovaný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019.

35. Okrem toho medzičasom žalobca úspešne uplatnil nárok voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 608,28 Eur s príslušenstvom z rovnakého dôvodu aj v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 21Csp/72/2020.

36. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia, táto závisí od úvahy súd. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadostučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov. Výška finančného zadostučinenia môže zodpovedať aj výške

finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Ak má mať primerané finančné zadostučinenie dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa, možno prijať argumentáciu, že primerané finančné zadostučinenie sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu bola aj spôsobená.

37. Ako bolo uvedené vyššie, aj keď zákon nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadostučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v predmetnej veci k vzniku ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností došlo. Žalovaný, ako to vyplýva z rozhodnutí vydaných vo veciach Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Csp/35/2018 a 21Csp/72/2020, prijal od žalobcu plnenie, na ktoré mu nárok nevznikol. Bezdôvodné obohatenie sa žalovaného nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Okrem uvedeného bolo v konaní sp. zn. 10Csp/35/2018 právoplatne rozhodnuté o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

38. Pri úvahe o výške priznaného finančného zadostučinenie súd vychádzal z intenzity porušenia spotrebiteľských práv a zohľadnil tiež časový aspekt závažného konania žalovaného, ktoré je takmer 4,5 rokov (od splatenia istiny úveru dňa 16.05.2016 a to nielen do rozhodnutia odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 10Csp/35/2018, ale do vydania listín na prepis motorového vozidla v auguste roku 2020 až na výzvu zo strany spotrebiteľa). Súd tiež zohľadnil skutočnosť, že spotrebiteľ musel brániť svoje práva podanou žalobou na súde o vydanie bezdôvodného obohatenia proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. Rovnako súd zohľadnil skutočnosť, že žalovaný ani po uhradení celého záväzku zo zmluvy o úvere (v apríli 2019) žalobcovi dobrovoľne nevydal listiny nevyhnutné k prepisu motorového vozidla, pričom tak urobil až na výzvu žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu z júla 2020 po právoplatnosti rozsudku vo veci sp. zn. 10Csp/35/2018. Čakať na výsledok sporu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia bolo bez právneho významu vo vzťahu k povinnosti žalovaného umožniť žalobcovi prepis vozidla, keďže v apríli 2019 žalobca uhradil všetky splátky podľa úverovej zmluvy, čím jeho záväzok zo zmluvy podľa § 559 ods. 1 OZ splnením zanikol. Žalovaný však nesporne odovzdal listiny nevyhnutné k prepisu osobného motorového vozidla žalobcovi až v auguste 2020, teda približne o 16 mesiacov neskôr. Takéto konanie žalovaného nemožno považovať za konanie v súlade s dobrými mravmi. S týmto postupom žalovaného potom nevyhnutne súvisí aj incident a následný procesný postup, ktorému boli žalobca a jeho rodina vystavení v decembri 2019 a v nasledujúcich mesiacoch zo strany nemeckých orgánov v súvislosti s protiprávnym používaním motorového vozidla na nemeckých pozemných komunikáciách bez požadovaného zaevidovania, ktoré je v Nemecku hodnotené nielen ako daňový delikt, ale má aj trestnoprávne dôsledky. Navyše, o uvedených skutočnostiach informovala aj miestna tlač a žalobca a jeho rodina boli vystavení odcudzovaniu zo strany okolia v mieste svojho bydliska. Okrem toho, v záujme predísť ďalším problémom s nemeckými úradmi prestal žalobca predmetné motorové vozidlo R. využívať a v konečnom dôsledku došlo k jeho nezvratnému znehodnoteniu. Je síce pravdou, že žalobca v rozpore so zmluvou používal motorové vozidlo mimo územia Slovenskej republiky, z tejto skutočnosti však žalovaný nevyvodil voči žalobcovi žiadne právne dôsledky. Naopak, ak by žalovaný splnil svoju povinnosť podľa zmluvy aj zákona riadne a včas a po splnení dlhu zo strany žalobcu mu hneď vydal listiny na prepis motorového vozidla, k uvedeným udalostiam z decembra 2019 by nedošlo. Preto súd musel konštatovať, že žalobca aj s prihliadnutím na postoj žalovaného bol dlhodobo nedôvodne vystavený stresu, psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty.

39. V období, kedy žalobca napriek neprávoplatnému rozhodnutiu vo veci sp. zn. 10Csp/35/2018 splácal splátky úveru práve s cieľom získať doklady potrebné na prepis vozidla a stať sa jeho vlastníkom, keďže vlastnícke právo k motorovému vozidlu malo prejsť na žalobcu až splatením dlhu a dovtedy bol len jeho držiteľom, pričom bez dispozície potrebnými dokladmi nemohol svoje vozidlo v G. prihlásiť, popri úhrade splátok úveru vo výške 152,07 Eur mesačne uhrádzal žalobca aj ďalšie svoje pravidelné záväzky vrátane plnenia vyživovacej povinnosti k trom maloletým deťom, a teda aj tieto splátky negatívne ovplyvnili rodinný rozpočet žalobcu. V tomto smere nemožno žalobcovi uprieť, že jeho snahou bolo získať potrebné dokumenty k motorovému vozidlu tak, aby toto mohol v zahraničí legálne využívať na účel, na ktorý ho potreboval a nadobudol.

40. Súd s prihliadnutím na okolnosti prípadu bol toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je požadovaná suma 5.373,20 Eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov, preto

súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Uvedená suma zodpovedá výške sumy uhradenej žalobcom žalovanému nad rozsah istiny úveru (teda sume bezdôvodne prijatej žalovaným). Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a súčasne postihuje žalovaného, ktorý konal závadne. Len pre úplnosť súd poznamenáva, že žalobca v žalobe nežiadal aj náhradu pokút a iných sankcií, ktoré musel uhradiť v súvislosti s neoprávneným používaním motorového vozidla v A..

41. V tejto súvislosti súd poukazuje na obdobný právny názor v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/125/2019 zo dňa 27.02.2020, v zmysle ktorého súd priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie spočívajúce v sume 976,98 Eur, o ktorú sa žalovaný chcel na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť, a ku ktorej sume zároveň pripočítal sumu po 150,- Eur za každú zmluvnú podmienku, o ktorej neprijateľnosti sa rozhodlo v predchádzajúcich súdnych konaniach (2 x 150,- Eur).

42. Záverom súd dopĺňa, že nevyhovel návrhu žalujúcej strany na doplnenie dokazovania predložením listín o ďalších záväzkoch žalobcu v záujme objektivizácie dopadov na život žalobcu, prednesenému na pojednávaní. Hoci je predmetné konanie tzv. spotrebiteľským sporom, spotrebiteľ bol v konaní zastúpený advokátom, preto sa aj na toto konanie vzťahuje tzv. sudcovská koncentrácia konania (§ 291 ods. 3 a § 296 CSP) a teda bol žalobca povinný uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Okrem toho na súdnom pojednávaní žalobca uvedenými listinnými dôkazmi nedisponoval, tieto mal v Nemecku, kde dlhodobo žije, pričom v čase súdneho pojednávania až do 31.08.2021 sa mal zdržiavať na A.. Vykonanie uvedeného dôkazu by si nevyhnutne vyžiadalo odročenie pojednávania, preto súd tomuto dôkaznému návrhu nevyhovel a uvedený dôkaz nevykonal.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v spore plný úspech, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).